U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a Mgr. Tomáše Zubka v právní věci žalobce: **J. V.**, proti žalované: **Česká republika – Okresní soud v Břeclavi,** se sídlem Břeclav, Národních hrdinů 11, o náhradu škody,

takto:

I. Žaloba **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 25. 5. 2010 se žalobce domáhá po žalované zaplacení náhrady škody ve výši 5 284 015 Kč spolu s „1% úrokem denně od roku 2002 do zaplacení“ a „jednorázového odškodnění“ ve výši 20 000 000 Kč, a to s odůvodněním, že Zemědělské družstvo Šitbořice od roku 1992, kdy mu byly vráceny pozemky v restituci, neoprávněně hospodaří bez jakéhokoli právního důvodu na těchto pozemcích, proto podal v letech 1994, 1999, 2004 a 2005 opakovaně žaloby proti Zemědělskému družstvu Šitbořice u Okresního soudu v Břeclavi, který však nemá zájem ve věci rozhodnout. „Liknavým až arogantním jednáním státu“ mu vznikla škoda a současně ze stejného důvodu požaduje i „jednorázové odškodnění“.

Nejvyšší správní soud úvodem připomíná, že podle § 12 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je jeho posláním zajišťovat jednotu a zákonnost rozhodování tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech v případech stanovených tímto zákonem, a dále rozhoduje v dalších případech stanovených tímto nebo zvláštním zákonem. Podle § 7 odst. 1 s. ř. s., nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení věcně příslušný krajský soud. V nyní posuzovaném případě je však nutné nejprve vážit, zda pro danou věc jsou vůbec věcně příslušné soudy rozhodující ve správním soudnictví. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 2 s. ř. s., podle něhož soud návrh odmítne, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním

řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci.

Podle § 2 s. ř. s. poskytují ve správním soudnictví soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto nebo zvláštním zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Z rozhodování soudů ve správním soudnictví jsou podle § 6 s. ř. s. vyloučeny věci, o nichž to stanoví tento nebo zvláštní zákon. Takovým zvláštním zákonem je zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř."), který v § 7 odst. 1 stanoví, že v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.

Z citovaných ustanovení vyplývá, že rozhodování soukromoprávních sporů náleží podle platné právní úpravy soudům v občanském soudním řízení, nikoli soudům ve správním soudnictví.

V posuzované věci se žalobce podle obsahu žaloby domáhá nároku na náhradu škody a nároku na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobené mu při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 82/1998 Sb."). Podle ustálené judikatury (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2005, č. j. Na 12/2005 – 8, publikované pod č. 671/2005 Sb. NSS) o těchto nárocích rozhodují soudy v občanském soudním řízení, neboť zákon č. 82/1998 Sb. je součástí soukromého práva. Odpovědnostní vztahy podléhající právní regulaci tohoto zákona jsou tak vztahy soukromoprávními. Tento závěr plyne jak z teorie občanského práva, tak i z praktické aplikace zákona (srov. nález Ústavního soudu ze dne 30.4.2002, sp. zn. Pl. ÚS 18/01, publikovaný pod N 53/26 SbNU 73). Právní vztahy vzniklé na základě zákona č. 82/1998 Sb. se subsidiárně řídí občanským zákoníkem (§ 26 zákona č. 82/1998 Sb.). Vzhledem k právní povaze předmětného právního vztahu (občanskoprávní odpovědnostní vztah) věc nespadá do pravomoci soudů ve správním soudnictví.

Nejvyšší správní soud proto podle ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s. žalobu odmítl, neboť žalobce se podanou žalobou domáhal rozhodnutí v právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení. Tímto rozhodnutím bylo řízení ve správním soudnictví ukončeno a žalobce se v intencích uděleného poučení může domáhat ochrany svých soukromých práv u obecného soudu v občanském soudním řízení.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

Nejvyšší správní soud považuje na tomto místě za vhodné poučit žalobce o tom, že podle § 14 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. se nárok na náhradu škody uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6 tohoto zákona, kterým je v daném případě Ministerstvo spravedlnosti. Uplatnění nároku na náhradu škody u Ministerstva spravedlnosti je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu v občanském soudním řízení, kdy domáhat se náhrady škody u tohoto soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen (srov. § 14 odst. 3 a § 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v této věci žalobu podle občanského soudního řádu k místně příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu; v takovém případě platí, že řízení o ní je u soudu zahájeno dnem, kdy soudu došla odmítnutá žaloba (§ 82 odst. 3 o. s. ř.).

V Brně dne 31. května 2010

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu